

25 Νοεμβρίου, Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη της έμφυλης βίας

Τα τελευταία χρόνια η έμφυλη βία εμφανίζεται συχνά στο προσκήνιο. Ο κατάλογος των κακοποιημένων και δολοφονημένων γυναικών εξακολουθεί να μεγαλώνει, αναδεικνύοντας το διαχρονικό πρόβλημα της έμφυλης βίας.

Η διαχρονικότητα του φαινομένου αναδεικνύει και τις βαθιές ρίζες του στις σχέσεις εξουσίας και ιεραρχίας που συνεχώς αναπαράγονται στο κοινωνικό πλαίσιο. Οι σχέσεις εξουσίας τοποθετούν τη γυναίκα σε μια κατάσταση συνεχούς υποτίμησης του δημόσιου ρόλου της αλλά και στη συνθήκη ενός ατόμου που γεννιέται για να υπηρετήσει τους άλλους. Ο δρόμος για την άρση των εξουσιαστικών σχέσεων είναι η κριτική συνειδητοποίηση και χειραφέτηση στην οποία εκτενώς αναφέρεται ο Paulo Freire. Στο δρόμο αυτόν, τα εμπόδια είναι πολλά και ίσως το μεγαλύτερο εμπόδιο να είναι η **εσωτερικευμένη καταπίεση**, δηλαδή η πεποίθηση και η νοοτροπία που οι ίδιες οι γυναίκες αποκτούν για το ρόλο τους και την κοινωνική τους θέση και η οποία τις υποβιβάζει συχνά σε αντικείμενα κάθε είδους εκμετάλλευσης. Η αποδοχή της παντοδυναμίας και των σχέσεων εξουσίας οδηγεί στην **ταύτιση με τον επιτιθέμενο** και **στην κουλτούρα της σιωπής**. Η γυναίκα **αποπροσωποποιείται** και άρα με τον τρόπο αυτό είναι εύκολο να θυματοποιηθεί. Έτσι, ο φαύλος κύκλος της βίας και της κατάχρησης εξουσίας είναι δύσκολο να σπάσει.

Επομένως, η νοοτροπία και οι στρεβλές κοινωνικές, πολιτισμικές, θρησκευτικές, πολιτικές και επιστημολογικές παραδοχές στις οποίες αναφέρεται ο Jack Mezirow, χρειάζεται να μετασχηματιστούν. Αλλά ο μετασχηματισμός χρειάζεται να ξεκινήσει καταρχήν από τις ίδιες τις γυναίκες, οι οποίες όταν αναγνωρίσουν ότι οι νοοτροπίες του παρελθόντος είναι στρεβλές και δεν σχετίζονται με τις ανάγκες και τις συνθήκες του παρόντος και του μέλλοντος, θα μπορέσουν ουσιαστικά να χειραφετηθούν και να διεκδικήσουν ισοτιμία στις σχέσεις.

Συνεπώς, η λύση βρίσκεται σε μεγάλο βαθμό στις ίδιες τις γυναίκες που βιώνουν τις συνθήκες υποτίμησης, βίας και καταπίεσης. Η νοοτροπία όμως και η κουλτούρα έχουν διαποτίσει τον τρόπο αντιμετώπισης των γυναικών μέσα από τη γλώσσα, τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών, το στίγμα που συνοδεύει κάθε γυναίκα όταν κριθεί ότι λειτουργεί αντίθετα με ότι θεωρείται ηθική και αποδεκτή συμπεριφορά για το γυναικείο φύλο. Σε αυτό το πλαίσιο, το φαινόμενο της γυάλινης οροφής και του γυάλινου γκρεμού, η ηθική και σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας, τα σεξιστικά σχόλια, η κακοποίηση και η βία δεν αποτελούν παρά μόνο συμπτώματα ενός βαθύτερου και συνολικότερου προβλήματος.

Ως Επιτροπή Ισότητας Φύλων του ΠΤΔΕ αναδεικνύουμε το πρόβλημα και έχουμε ως στόχο την ευαισθητοποίηση κατά των φαινομένων έμφυλης καταπίεσης σε κάθε επίπεδο. Θεωρούμε ιδιαίτερα σημαντική για κάθε εκπαιδευτικό την κατανόηση της βαρύτητας των αποτελεσμάτων της έμφυλης ανισότητας αλλά και των αιτιών της, και η ενδυνάμωσή ως προς την ικανότητα αναγνώρισης και αντιμετώπισης τέτοιων φαινομένων στο πεδίο. Ο ρόλος της/του εκπαιδευτικού ως διανοούμενης/ου της κοινωνικής αλλαγής είναι πολύ σημαντικός για την αλλαγή των καταπιεστικών σχέσεων.

Η απελευθέρωση των γυναικών, ως καταπιεσμένου φύλου, περνάει μέσα από την ενότητα όλων εκείνων που υφίστανται την καταπίεση και την εκμετάλλευση αλλά και εκείνων που την κατανοούν και την αμφισβητούν έμπρακτα.

Το μήνυμά μας για την 25^η Νοεμβρίου, Διεθνής Ημέρα για την εξάλειψη της έμφυλης βίας είναι:

Καμία γυναίκα μόνη, καμία άλλη δολοφονημένη!

Πρωτοβουλία Γυναικών ΠΤΔΕ